námitky, že Jan N. požíval chudinské podpory a že bydlel v obecním domě pro chudé, poukazuje min. vnitra k okolnosti, že Jan N. nebydlel až do roku 1924 vůbec v obecním domě pro chudé a že i takové bydlení bylo by odůvodněno mimořádnými poměry bytovými. Dvojí poskytnutí peněžní podpory v případě okamžité potřeby nelze pak považovati za podporu chudinskou ve smyslu domovského práva, nýbrž pouze za podporu přechodnou. Ostatně také v tomto směru nepodala obec Č. vůbec důkazů.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto: — — — — —

Stížnost .... snaží se prokázati právní platnost a pravoplatnost vypovídacího nálezu vydaného obcí Č. proti Janu N., a tvrdí nesprávnost názoru, že by k ukončení, resp. přerušení dobrovolného pobytu Jana N. v obci Č. bylo nutným, aby vystěhovací nález byl proveden a tedy Jan N. skutečně z obce Č. vystěhován.

Nss neshledal stížnost důvodnou. O tvrzení stížnosti, že vypovídací nález se platně stal, že byl vypovídanému řádně doručen a že je pravoplatným, není nss-u nutno uvažovati, poněvadž nař. rozhodnutí přejalo sice důvody I. instance, kteráž v tomto směru stála na opačném stanovisku, avšak vyslovilo, že přerušení zákonné lhůty vydržecí nastává teprve provedením nálezu vyhošťovacího. Jest tedy nař. rozhodnutí opřeno o právní skutečnost, že vypovídaný přes vyhošťovací nález se z obce nevystěhoval a tím svůj pobyt v obci Č. nepřerušil.

Po této stránce jest právní názor žal. úřadu shodný s názorem, který vyslovil nss již v nál. Boh. A 5987/26, ve kterémž vyslovil, že vypovězení z obce nepřerušuje 10letou lhůtu vydržecí pro nabytí nároku na přijetí do svazku domovského podle § 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z., nebyl-li vypovídací nález před uplynutím oné lhůty proveden. Na názoru tom trvá nss.

Konečně vytýká stížnost nesprávnost tvrzení žal. úřadu, že není prokázáno, že Jan N. v průběhu 10leté vydržecí lhůty připadl veřejnému chudinskému opatření na obtíž: podle tvrzení stížnosti jest však opak pravdou; jmenovaný prý požíval chudinské podpory pro sebe a pro svou rodinu a bydlel a bydlí v obecním domě pro chudé.

Námitkou tou nezasahuje stížnost důvody nař. rozhodnutí v tomto směru. Nař. rozhodnutí vyslovilo, že Jan N. v roku 1924 vůbec nebydlil v obecním domě pro chudé, dále že by — i kdyby tomu tak bylo — takové bydlení bylo odůvodněno mimořádnými poměry bytovými, dále že dvojí poskytnutí peněžité podpory nelze považovati za chudinské opatření ve smyslu dom. zák., nýbrž jen za podporu přechodnou (která podle dom. novely vydržení dom. práva nevylučuje). Proti tomuto náhledu žal. úřadu však stížnost námitek nevznáší, resp. nevyvrací právě uvedené tvrzení žal. úřadu, že Jan N. do roku 1924 v obecním domě pro chudé nebydlel, že by případné bydlení takové — jsouc odůvodněno mimořádnými bytovými poměry — nebylo chudinským zaopatřením a že takovým nebylo ani dvojí poskytnutí podpory.

Č. 10.944.

Církevné veci (Slovensko): * Doba najvyš troch rokov, po ktorú lzä vo smysle § bodu b) zák. čl. XIV:1898 vo zneni § 4 zák.

čl. XIII:1909 odopreť nárok na kongruový doplňok, počitá sa pri odsúzeniu trestným súdom k trestu na slobode odo dňa odpykania tohoto trestu.

(Nález zo dňa 16. decembra 1933 č. 21.381.)

V e c: Emil Sz. v R. proti referátu ministerstva školstva a národnej osvety v Bratislave o kongruu.

V ý r o k: N a p a d n u t é r o z h o d n u t i e z r u š u j e s a p r e n e z á k o n o s ť.

D ô v o d y: Sť-ľ — ev. a. v. duchovný — podal dňa 19. júla 1927 žiadosť k žal. úradu za poukázanie kongruy vo smysle nového kongruového zákona, a to odo dňa 1. januára 1926.

Napadnutým rozhodnutím bola žiadosť táto zamietnutá s týmto odôvodnením: Sť-ľovi bol výnosom žal. úradu zo dňa 27. februára 1926 odopretý nárok na kongruálne pôžitky. S odvolaním sa na nový kongruálny zák. č. 122/26 žiada sť-ľ v uvedenej žiadosti o priznanie kongruy od 1. januára 1926, t. j. odo dňa účinnosti zákona. Žiadosť táto sa zamieta s poukazom na § 6 zák. č. 122/26, resp bod b) § 7 zák. čl. XIV:1898 a § 4 zák. čl. XIII:1909, keďže výnosom tunajšieho úradu zo dňa 27. februára 1926 bol sť-ľovi odopretý nárok na kongruu, a to ďa zmienených predpisov od datovania tohoto výnosu, tedy od 27. februára 1926 na dobu troch rokov, tedy do 27. februára 1929, a tak v dôsledku uvedených zákonných predpisov žiadosť menovaného v čase predloženia bola bezpredmetná.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss: — — —

Sť-ľ namieta, že neprávom mu bola žiadosť za poukazanie kongruálnych pôžitkov zamietnutá, lebo podľa predpisu bodu b) § 7 zák. č.. XIV:1898 môžu byť duchovnému kongruálne pôžitky odňaté na dobu troch rokov, ktorážto doba má byť v prípade odsúzenia ku trestu na slobode počítaná od toho dňa, v ktorý si duchovný tento trest dopykal, — nie však , jako žal. úrad vyslovil, od dáta výnosu, ktorým mu žal. úrad pôžitky tie odňal; kedže si však sť-ľ odpykal svoj trest na slobode dňom 7. mája 1924, končila zmienená 3 ročná doba 7. májom 1927 a majú byť tedy kongruálne pôžitky sť-ľovi od dňa 7. mája 1927 poukázané.

K týmto vývodom sťažnosti slušelo uviesť:

Výnosom zo dňa 27. februára 1926, ktorého sa napadnuté rozhodnutie dovoláva, vyslovil žal. úrad, že sť-ľ bol rozsudkom s-dnej tabule v Košiciach zo dňa 16. februára 1923 posúdený pre prečin poburovania ďa § 172 odst. II tr. zák. na 14 dní väzenia a 100 Kč pokuty, precož podľa ustanovenia bodu b) § 7 zák. čl. XIV:1898 nemôže mať účasť v dôchodkovom doplnení. V tomto výnose neni uvedeno, od ktorého dňa počíta žal. úrad trojročnú dobu, ktorá je v bode b) § 7 zák. čl. XIV:1898, resp. v § 4 zák. čl. XIII:1909 stanovená a za ktorú nemôže byť sť-ľ kongruálnych pôžitkov súčastnený. Žal. úrad zmieňuje sa o tejto dobe až v napadnutom rozhodnutí, vyslovivši, že nárok na kongruu bol sť-ľovi odoprený vyšecitovaným výnosom ďa cit. zákonných predpisov od datovania tohoto výnosu, t. j. od 27. februára 1926, na dobu troch rokov, tedy do 27. februára 1929.

Ani z napadnutého rozhodnutia, ani zo správnych spisov nevysvitá síce, zda žal. úrad vychádzal zo skutkového predpokladu, zda totiž sť-ľ — jak tvrdí v sťažnosti — svoj trest ztraty slobody vskutku odpykal 7. mája 1924 — lež, jak patrno z vývodov odvodného spisu, ktorý žal. úrad na sťažnosť sť-ľovu podal, háji žal. úrad právny názor, že pre riešenie sporu je ľahostajné, zda a kedy sť-ľ svoj trest odpykal a že i v takomto prípadě je dátum výnosu, ktorým žal. úrad nepriznal sť-ľovi nárok na kongruálne pôžitky, pre započatie trojročnej doby smerodatným.

Lež tento názor žal. úradu nemá — jako tiež sťažnosť vytýka — v zákone opory.

V bode b) § 7 zák. čl. XIV:1898 vo znení § 4 zák. čl. XIII:1909, ktoréžto predpisy boly ponechané v platnosti i za účinnosti zák. č. 122/26 (vide § 6 tohoto zák. a § 177 vl. nar. č. 124/28), sa stanoví, že nemôže byť účastný dôchodkového doplnenia a jestli sa ho súčastnil, ztratí účasť ten duchovný, ktorý spácha ťažký morálny prečin nevhodný pre jeho stav, alebo ktorý prejaví protištátne chovanie a bol preto rozsudkom trestného súdu, alebo disciplinárne odsúdený, nakoľko ho trestný súd odsúdil trestom ztraty slobody, po dobu trvania trestu ztraty slobody a na najvýš tri roky počítané od odpykania trestu, ináče však odo dňa právoplatnosti súdného trestného rozsudku alebo disciplinárného usnesenia, resp. od dáta min. rozhodnutia, spomenutého v § 9.

Z cit. ustanovenia je zrejmé, že, bol-li duchovný rozsudkom trestného súdu odsúdený pre protistátne chovanie k trestu ztraty slobody, neni účastný doplňku kongruy, resp., bol-li ho účastny, ztratí ho na dobu trvania trestu ztraty slobody a na dobu najvyš troch rokov, počítaných od odpykania tohoto trestu.

Jako shora uvedeno, tvrdí sť-ľ, že si trest ztraty slobody, uložený mu rozsudkom trestného súdu, odpykal dňa 7. mája 1924. Bolo-li by tvrdenie toto pravdivé, tak počínala by 3 ročná doba, stanovená v bode b) § 7 zák. čl. XIV:1898 vo znení § 4 zák. čl. XIII:1909, týmto dňom a končila by 7. májom 1927, z čoho plynie, že by nárok sť-ľov na doplňok kongruy odo dňa 7. mája 1927 nebolo lzä s hľadiska cit. zák. predpisov odopreť — predpokládajúc, že sú tu dané všetky zákonné podmienky pre priznanie tohoto nároku. Lež žal. úrad, vycházdajúc, jak shora dovodeno, z mylného právného názoru o počiatku zmienenej 3 ročnej lehoty, nezistil vyšezmienenú, pre riešenie tohoto sporu rozhodnú skutkovú okolnosť, totiž, zda sť-ľ svoj trest ztraty slobody skutočne dňa 7. mája 1924 odpykal.

Bolo preto napadnuté rozhodnutie, spočívajúce na mylnom právnom názore, zrušiť podľa § 7 zák. o ss, aniž sa nss musel zaoberať ďalšími námietkami sťažnosti.

Č. 10.945.

Církevné veci (Slovensko): * Ustanovenia § 9 zák. čl. XIV:1898 vo znení § 5 zák. čl. XIII:1909 lzä užiť len stran duchovného, ktorý doplňok kongruy skutočne už užíva.

(Nález zo dňa 16. decembra 1933 č. 21.382.)